

[Sigsgaard.]

stridende mod bestræbelserne for nordisk samordning, er den også i øvrigt urimelig. En af konsekvenserne af reglen er, at den selvstændige erhvervsdrivende opnår skattelettelse af sin renteindtægt og sin lønindtægt, hvis hustruen medvirker i mandens erhvervsvirksomhed, selv om denne erhvervsvirksomhed giver underskud. Efter som hele folketingsudvalget har tiltrådt finansministerens forslag på dette område, kan man næppe henvise til begyndervanskeligheder for den nye minister. Det er derfor berettiget at spørge, om der foreligger en fejl ved udformningen af denne paragraf, eller om hensigten har været, at der skal indrømmes nedsættelse i en skatteydners lønindtægt og renteindtægt, blot fordi hustruen medvirker i mandens eventuelle selvstændige erhvervsvirksomhed, som endog kan tænkes at give et udbytte på nul eller derunder.

Ved ændringsforslag nr. 2 til kildeskattelovforslaget, der omhandler beskatningsforholdene i det år, hvor to mennesker indgår ægteskab, foreslås § 9, 2. punktum, affattet sådan:

„Til hustruens indkomstansættelse for det pågældende indkomstår medregnes såvel de indtægter, hun har oppebåret før ægteskabets indgåelse, som de indtægter, hvoraf hun skal ansættes særskilt til skat efter § 4, stk. 2.“

Som bekendt indfører kildeskatteloven det nye begreb „særskilt indkomstansættelse“ for en hustru, og dette begreb står i modsætning til selvstændig indkomstansættelse. Ved den foreslåede bestemmelse er det lykkedes finansministeren at producere et helt tredje begreb, som dog endnu ikke har fået navn — for det ligger vel sådan, at den ansættelse, der skal finde sted for hustruen i det år, hvor ægteskab indgås, hverken er særskilt ansættelse eller selvstændig ansættelse? Her burde man vel nok have taget det første skridt til realisering af ægteskabsudvalgets forslag og indføj et ordet „selvstændige“ i første linje samt ændret „skal“ til „skulle“ i næstsidste linje, sådan at bestemmelsen kom til at lyde som følger:

„Til hustruens selvstændige indkomstansættelse for det pågældende indkomstår medregnes såvel de indtægter, hun har oppebåret før ægteskabets indgåelse, som

de indtægter, hvoraf hun skulle ansættes særskilt til skat efter § 4, stk. 2.“

En sådan beskeden ændring ville være en lettelse af administrativ art og ville samtidig vise, at man har alvorlige hensigter med den senere udvalgsbehandling af ægteskabsudvalgets forslag.

Men uanset om man måtte ønske en ændring af det foreliggende ændringsforslag eller ej, er det nok nødvendigt at gøre sig klart, om ændringsforslaget kan tænkes at medføre det, man har tilsigtet. Hvad er da det tilsigtede? Det tilsigtede må være, at man undgår at ændre skattekort i forbindelse med ægteskabs indgåelse. Men det opnås af to grunde ikke. For det første er der ikke lavet om på reglen om, at visse indtægtsarter skal overføres fra hustruen til manden, og for det andet er der ikke ændret på reglen om, at visse udgifter skal overføres fra hustruens indkomstopgørelse til mandens. Uanset den ændring, der er foreslået, må det altså fortsat forudsættes, at der skal ændres skattekort i væsentligt omfang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Altså også af hensyn til opnåelse af det, der er tilsigtet med lovændringen, må ændringsforslaget revideres, synes jeg, og jeg går ud fra, at ministeren vil tage denne indvending op til prøvelse.

Mindretallets ændringsforslag nr. 5 og 6 om opretholdelse af standardfradraget kan vi uden større begejstring støtte, idet de indebærer en vis forenkling af fradragene. Samtidig vil jeg beklage, at de bidrager til cementering af sambeskatningen i et vist omfang, idet fradraget skal dække udgifter, der afholdes af begge ægtefæller, men tilkommer manden alene.

Da socialdemokratiet var i regering, foreslog man, at hvis de fradrag, som standardfradraget skal træde i stedet for, var større end standardfradraget, skulle der kunne fradrages ud over standardfradraget. Det er rart at se, at man nu er kommet på bedre tanker og sætter endeligt loft ved selve standardfradraget.

Til ikrafttrædelseslovforslaget finder jeg efter de bemærkninger, jeg fremkom med under første behandling, alene grund til at bemærke, at jeg kan tiltræde mindretallets ændringsforslag nr. 1 om, at § 10, stk. 3, udgår.

Ændringsforslagene til ligningslovsfor-